

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 26-01-33800, 26-01-57183 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

בפני כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי

מבקשים:

1. יונתן אוריך
באמצעות ב"כ עוה"ד עמית חדד ונועה מילשטיין

2. משטרת ישראל
להב – 433 יאחב"ל
באמצעות ב"כ רפ"ק גיל רכלין

נגד

משיב:

עומרי אסנהיים
באמצעות ב"כ עוה"ד ליאת ברגמן

ידידי בית-משפט:

1. מועצת העיתונות והתקשורת בישראל
באמצעות ב"כ עוה"ד ד"ר עמית גורביץ'

2. ארגון העיתונאים והעיתונאיות בישראל
באמצעות ב"כ עוה"ד אמיר בשה

החלטה

- 1
- 2 בקשות שני המבקשים, לפי סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש]
- 3 תשכ"ט – 1969, לקבל מאת המשיב את כל החומר הגולמי אשר עמד בבסיס הריאיון, אשר העניק
- 4 לו אליעזר פלדשטיין.
- 5
- 6

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 57183-01-26, 33800-01-26 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

א. הבקשות:

בתאריכים 22.12.25 – 24.12.25 שודרו בערוץ "כאן 11" שלושה פרקים ובהם ריאיון שהעניק אליעזר פלדשטיין למשיב.

בתאריך 12.1.26 הגיש המבקש 1 בקשה להורות על תפיסה וקבלת כל החומר הגולמי, אשר עמד בבסיס הריאיון שנתן אליעזר פלדשטיין למשיב.

בתאריך 14.1.26 הגישה המבקשת 2 בקשה דומה.

אפשרתי למשיב למסור את תגובתו ולמועצת העיתונות ולארגון העיתונאים להצטרף להליך כידיד בית-משפט.

בבסיס הבקשות שתי חקירות שאותן מנהלת המבקשת 2 כדלקמן:

הראשונה, בפרשת "הבילד", אשר החלה להחקר בחודשים אוקטובר-נובמבר 2024, ובה נבדק החשד, שעובר לתאריך 6.9.24 המבקש 1 ואליעזר פלדשטיין מסרו שלא כדין, בצוותא חדא, ידיעה סודית (שאותה קיבל אליעזר פלדשטיין מאת אדם אחר), לישראל איינהורן, כדי שהלה יגרום לפרסומה בעיתון ה"בילד" הגרמני, כפי שפורסמה בתאריך 6.9.24. כן נטען, שהשניים מסרו את הידיעה הסודית בתאריך 9.9.25 הן לישראל איינהורן והן לגורמים נוספים, ושהחזיקו בה בצוותא חדא שלא כדין.

השניה, בפרשת "הפגישה הלילית", שבמסגרתה נבחן החשד כי אליעזר פלדשטיין נקרא על-ידי ראש הסגל של ראש הממשלה - צחי ברורמן לפגישה לילית דחופה בחניון הקריה בתל-אביב-יפו. במהלך הפגישה, נכנס צחי ברורמן אל רכבו של אליעזר פלדשטיין. לפי התיאור של אליעזר פלדשטיין, השניים השאירו את מכשירי הטלפון הסלולאריים מחוץ לרכב, בידי גורמים ששהו מחוץ לו. ברכב, צחי ברורמן הציג בפני אליעזר פלדשטיין רשימה של שמות, עדכן אותו כי קיימת חקירה של מחלקת חקירות הביטחון, שאל אותו ביחס לחקירה: "זה קשור אליך?", "זה קשור אלינו" וכיו"ב, והוסיף שאם זו חקירה הקשורה ללשכת ראש הממשלה אזי הוא יכול "לכבות את זה". לפי הטענה, השיחה סבה על החקירה הראשונה דלעיל – חקירת ה"בילד".

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 57183-01-26, 33800-01-26 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

מבקש 1 :

בבקשה נטען, כי למבקש 1 קיים עניין ישיר, אמיתי וברור בקבלת החומרים, משום שהינו חשוד בפרשת ה"בילד", והמבקשת 2 מבססת את החשד, בעיקר על אמרותיו של אליעזר פלדשטיין.

בהתאם לבקשת המבקש 1, אליעזר פלדשטיין מסר גרסאות שונות ומשתנות בחקירותיו, והחומר הגולמי נחוץ לבחינת סתירות, השלמות, תיקונים עצמיים והקשר הדברים.

שידור הריאיון הערוך אינו משקף את מלוא הדברים, ההקשר המלא של השאלות, הרצף, ההסתעפויות, ההיסוסים או פרטים שלא שודרו.

החומר הגולמי המבוקש הינו "חפץ" שהצגתו נחוצה או רצויה לצרכי חקירה או משפט, ועשוי לשמש לבדיקת מהימנות ואיתור פרטים חדשים.

המבקש 1 הוא חשוד בפרשות ה"בילד" ו"רכבת בשער", והחומר רלוונטי להליכים המשפטיים בעניינו.

בכל הקשור לפרשת ה"בילד" נערך למבקש 1 שימוע לפני החלטה האם להגיש נגדו כתב-אישום.

מבקשת 2 :

בבקשה נטען, כי למבקשת 2 עניין ישיר, אמיתי וברור בקבלת החומרים, מתוקף תפקידה בניהול שתי החקירות לשם הגעה לחקר האמת, כדי לבחון את טיב אמרותיו של עד רלוונטי – הוא אליעזר פלדשטיין.

החומר הגולמי המבוקש עתיד לשמש חומר חקירה, וקיים צורך שיועמד לרשות המבקשת 2 החוקרת את הפרשות.

דרך המלך היא שהמידע יימסר לידי המבקשת 2 במסגרת החקירה לצורך עיבודו, ניתוחו ושימוש בו.

חומרים רלוונטיים יימסרו להגנה כחוק בהתאם למבחני הרלוונטיות ושלב ההליך.

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 57183-01-26, 33800-01-26 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

ב. עמדת המשיב:

המשיב עותר לדחות את שתי הבקשות.

בהתאם לעמדתו, התנאים למתן צו לפי סעיף 43 אינם מתקיימים.

סעיף 43 נועד לשימוש כמוצא אחרון, רק כאשר מוצו כל פעולות החקירה האחרות ואין דרך אחרת להגיע למידע. במקרה זה, אליעזר פלדשטיין נחקר פעמים רבות, וניתן להגיע לחקר האמת באמצעות חקירה נוספת שלו.

קיים חשש לפגיעה באינטרס הציבורי ובחופש העיתונות ("אפקט מצנן") משום שקבלת הבקשות תפגע באופן אנוש במערכת היחסים העדינה בין עיתונאי למקורותיו, ותיצור "אפקט מצנן" שימנע ממרואיינים למסור מידע לעיתונאים.

העיתונות החופשית היא כלי פיקוח חיוני בדמוקרטיה, וחשיפה עיתונאית יכולה לחשוף פרשות ולייצר שינוי.

אם בית-המשפט יקבל את הבקשות, אזי יפגע החיסיון העיתונאי, משום שחומרי הגלם חוסים תחת חיסיון עיתונאי, המגן לא רק על זהות המקור אלא גם על תוכן המידע שנמסר שלא לפרסום. נמסר, כי המשיב התחייב אתית לשמור על סודיות המרואיין. תנאי הסרת החיסיון (רלוונטיות, מהותיות, חיוניות) אינם מתקיימים.

אם בית-המשפט יאשר את הבקשות, אזי תתרחש פגיעה באינטרסים מוגנים אחרים: מסירת החומרים עלולה לפגוע בזכויות יוצרים של המשיב, להוות הטרדת עד (אליעזר פלדשטיין) ולחשוף מידע אישי ורגיש שלא נועד לפרסום.

נטען שלמבקש 1 אין זכות להגיש בקשה לפי סעיף 43, שכן סעיף זה מיועד לרשויות החקירה והתביעה בלבד, ולא לחשודים בשלב זה של ההליך, וכי בקשת המבקשת 2 מייתרת את בקשתו של המבקש 1.

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 26-01-33800, 26-01-57183 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

ג. ידידי בית-משפט:

ההחלטה בתיק זה היא עקרונית ובעלת השלכה מהותית על חופש העיתונות, חופש הביטוי, החיסיון העיתונאי וביקורת על רשויות השלטון.

המועצה היא הגוף המופקד על שמירת הערכים של עיתונות חופשית, חופש המידע, חופש הביטוי והחסינות העיתונאיים.

קיים חשש מ"אפקט מצנן" שיפגע ביכולת התפקוד של העיתונות ובאמון בין עיתונאים למקורותיהם.

תקנון האתיקה של המועצה מחייב עיתונאים שלא לפרסם מידע שנמסר להם בתנאי שלא יפורסם.

קבלת הבקשות תוביל למדרון חלקלק, לאפקט מצנן חמור ולפגיעה במעמד העבודה העיתונאית וביכולתם של עיתונאים לבצע את תפקידם הציבורי.

השימוש בסעיף 43 צריך להיעשות במשורה, במקרים נדירים, ובטח לא נגד עיתונאי.

למבקש 1 אין זכות להגיש בקשה כזו, שכן היא מיועדת לרשויות החקירה.

חופש העיתונות הוא ערך חוקתי וחיסיון העיתונאי (כולל מקורות ומידע) הוא בעל מעמד גבוה ביותר.

קיים נוהל מיוחד המטיל מגבלות על המשטרה בעניין חקירת עיתונאים.

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 26-01-33800, 26-01-57183 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

ה. דיון והכרעה:

(1). הסמכות:

סעיף 43 לפקודה שכותרתו: "הזמנה להציג חפץ" קובע:

"ראה שופט שהצגת חפץ נחוצה או רצויה לצרכי חקירה או משפט, רשאי הוא להזמין כל אדם, שלפי ההנחה החפץ נמצא בהחזקתו או ברשותו, להתייצב ולהציג את החפץ, או להמציאו, בשעה ובמקום הנקובים בהזמנה"

"חפץ" הוגדר: "לרבות תעודה, מסמך, חומר מחשב או בעל חיים".

איני סבור כי המבקש 1 מנוע עקרונית מלהגיש בקשות לפי סעיף זה:

ראשית, הסעיף אינו קובע במפורש, כי רק משטרת ישראל במסגרת חקירה פלילית רשאית לפנות לבית-המשפט לעשות שימוש בסעיף המדובר.

שנית, יתכן מצב דברים, שבו משטרת ישראל, מטעמיה היא, לא תמצא לנכון לעשות שימוש בסעיף, כפי שקרה במקרה העומד בפניי, ורק המבקש 1 הוא שהבין את חשיבות הדברים של הקפאת ראיות חשובות, והשכיל להגיש את בקשתו. ואכן, במקרה זה, רק לאחר בקשתו של מבקש 1, ולאחר שהמבקשת 2 פתחה בחקירה גלויה בפרשת ה"פגישת הלילית" ולמרבה הצער היא עשתה כן בלא שהיה בידה החומר הגולמי, ורק לאחר שהיא הבינה את חשיבות הדברים היא הגישה את בקשתה.

שלישית, עיון בסעיפי הסמכות שבפקודה מלמד, כי הגם שהפקודה כולה בעלת אופי חקירתי, וזו סמכות המצויה ברשות משטרת ישראל, המחוקק ידע לעשות אבחנה לשונית ברורה בין סמכויות בקשות המוקנות למשטרת ישראל לבין סמכויות המוקנות לכל אחד אחר בעל אינטרס לגיטימי.

יחד עם זאת, בית-המשפט העליון, אף שאליבא דכולם לא הכריע מפורשות בשאלת הסמכות, קבע בבש"פ 296/18 פלוני נגד מדינת ישראל (15.3.2018) את הדברים הבאים:

"ודוק: מבחינה לשונית גרידא, הוראת סעיף 43 יכולה לשאת את הפרשנות המוצעת על ידי העורר, ולמרות זאת יש לדחותה. הדרך שבה התפרש סעיף 43 בפסיקה עד כה היא הגיונית, תואמת את הפרקטיקה, מתיישבת עם מיקומו של הסעיף בפסד"פ ועם תכליתו של הסעיף, ומשתלבת היטב בשאר הוראות החוק הרלוונטיות ובפסיקה קודמת. פרשנות זו הולמת גם את העיקרון הבסיסי

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 26-01-33800, 26-01-57183 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

1 אשר מבחין בין שלב החקירה לפני הגשת כתב אישום לבין ההליך הפלילי שנפתח בהגשת כתב
2 אישום".

3
4 וכן: "תכליות אלה של הליכי גילוי ראיות בסדר הדין הפלילי יוצרות הסדר א-סימטרי. כאמור, עם
5 פתיחת ההליך המשפטי, הרשות החוקרת חייבת להעביר לנאשם את כל חומר החקירה בעניינו. יתר
6 על כן, הנאשם אף רשאי לבקש חומרים נוספים, שלא נמצאים בידי המשטרה, מכוח סעיף 74
7 לחסד"פ...התביעה חושפת בפני ההגנה את כל הראיות הרלוונטיות (בכפוף לחריגים), ומהלך זה
8 אינו הדדי, שכן ההגנה פטורה מחובה מקבילה, והיא יכולה לתזמן את חשיפת הראיות מטעמה
9 ולהפתיע את התביעה...בכך ניתן ביטוי גם להכרה בפערי הכוחות בין הצדדים להליך הפלילי,
10 ובצורך לפצות את הנאשם על חולשתו ביחס לעוצמתן של רשויות החקירה והתביעה...ומזויות
11 נוספת: מתן אפשרות להגנה לבקש מבית המשפט במעמד צד אחד, ללא ידיעת התביעה, לקבל
12 חומר מכוח סעיף 43 לפסד"פ היא מתכון לתקלות, לפגיעה בפרטיות, בחסיונות ובאינטרסים
13 אחרים, ואף לשיבוש הליכי חקירה ומשפט, גם אם הדברים נעשים בתום לב".

14
15 עוד נקבע בבש"פ 9305/08 פלוני נגד בית ספר אל מאמוניה לבנות (3.12.2008):

16
17 "הגורם אשר באפשרותו לעשות שימוש בסעיפים אלו מהווה הבחנה נוספת בין הסעיפים. בעוד
18 שסעיף 74 לחסד"פ מיועד לשימושה של ההגנה בלבד, נראה כי בסעיפים 43 לפסד"פ ו-108 לחסד"פ
19 ניתן לעשות שימוש הן ביוזמת ההגנה והן ביוזמת התביעה ואף ביוזמתו של בית המשפט. עם זאת,
20 נראה כי מטבע הדברים, לאור השלב בו מוגשות הבקשות, בקשות על-פי סעיף 43 לפסד"פ
21 תוגשנה בדרך כלל על-ידי התביעה, בעוד שבקשות על-פי סעיף 108 לחסד"פ תוגשנה בדרך כלל על-
22 ידי ההגנה".

23
24 לעניין אופן הפעלת הסמכות, קבע בית-המשפט העליון ברע"פ 761/12 מדינת ישראל נגד מקור
25 ראשון (29.11.12) (להלן: "עניין מקור ראשון") את הדברים הבאים:

26
27 "ככלל, בקשה לצו מכוח סעיף 43 לא תוגש מקום שקיימת דרך חלופית, אשר פגיעתה באוטונומיה
28 של מקבל הצו קטנה יותר. בקשה כאמור מיועדת למקרים בהם הליך רגיל של חיפוש ותפיסה אינו
29 אפקטיבי דיו, כגון מקום בו יש להניח כי מחזיק החפץ יסרב למסרו. השלב בהליך הפלילי בו נעשה
30 השימוש בסעיף הוא בדרך כלל שלב החקירה המשטרתית, ותכליתו העיקרית היא לקדם את
31 החקירה...לסעיף שני תנאי סף מצטברים – נחיצותו של החפץ לצרכי חקירה, והימצאותו האפשרית
32 ברשותו של מקבל הצו. התקיימותם של תנאים אלה אינה מחייבת את בית המשפט ליתן צו, אלא
33 לשקול אם יש לתתו...במסגרת שיקול הדעת "על בית המשפט ליתן דעתו לקשר הענייני שבין החומר
34 המתבקש לבין צרכי החקירה ולמידת הרלוונטיות של חומר זה"...והעיקר לענייננו – מקום שלרשות

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 57183-01-26, 33800-01-26 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

1 החוקרת דרכים אחרות להגיע אל המסמכים הדרושים לה, ככלל, אין הצדקה לשימוש
2 בסעיף...בקשה לפי סעיף 43 לפסד"פ נדונה, בדרך כלל, בשלב הראשון, במעמד המבקש. אם התנגד
3 המחזיק בחפץ למסרו בטרם יישמעו טענותיו, יתקיים דיון נוסף, ובית המשפט ישמע את מקור
4 השגותיו...הסמכות ליתן צו לפי סעיף זה כוללת בצידה סמכות להפעיל ביקורת שיפוטית לשם
5 בחינת קיום תכליתו; לפיכך, גם לאחר שניתן הצו ונשמעת טענה כנגדו – כגון טענת חיסיון – נתון
6 לשיקול דעתו של בית המשפט אם לבטל את הצו אם לאו...סיכומם של דברים, מקום שלבית
7 המשפט מוגשת בקשה לפי סעיף 43 יכול הוא להחליט אם להיעתר לבקשה או לדחותה על יסוד
8 השיקולים הנשקלים במסגרת סעיף 43; וכן יכול הוא לדחותה אם מצא לקבל את טענת החיסיון
9 ולא להסירו"

10
11 עוד הובהר: "כפי שהובהר מעלה, בחיסיון על מידע קיים חשש מניצול ציני. אולם, מכל מקום, טענת
12 חיסיון טעונה הוכחה, **הרובצת לפתחו של הטוען לו**"

13
14 **אני סבור, כי במקרה ייחודי זה, ראוי שהמבקשת 2 היא זו שתקבל לידיה את החומרים**
15 **המדוברים, משום שהמבקש 1 הינו חשוד בפרשת ה"בילד" ואין זה ראוי להעמיד את החומר**
16 **הגולמי לרשותו של חשוד, מקום בו המשטרה הגישה בקשה מתאימה, בעוד שמנגד חזקה על**
17 **המבקשת 2 שהיא תדע לסנן את החומרים, להעבירם בביקורת החקירתית, ובבוא היום – אם יוגש**
18 **כתב-אישום – החומרים יועמדו גם לרשות המבקש 1 להגנתו, בהתאם לכללי חשיפת הראיות.**

(2). חומר הראיות:

21
22 במסגרת מ"י 18029-05-25 (החלטת יום 15.1.26) בחנתי את כלל אמרותיו של אליעזר פלדשטיין,
23 וקבעתי, כי הראיות הקיימות מבוססות על אמרותיו השונות, הן ב"בילד" והן ב"פגישה הלילית",
24 וביחס לאלו הגם שקבעתי כי קיים חשד סביר, הצגתי את ה**בעייתיות הרבה הקיימת בהן**. קראתי
25 את התייחסות בית-המשפט המחוזי הנכבד בערר – עמ"י 48118-01-26 מהיום, אך לא מצאתי בה
26 שינוי לעניין העומד לדיון עתה בפניי, שכן בפניי הדגש הינו בבחינת אמרותיו של אליעזר פלדשטיין
27 **למול אלו שמסר בריאיון.**

28
29 עוד הפניתי, במסגרת ההליך דלעיל, ובהמשך להחלטתי מתאריך 14.1.26, **אל מסמך שאותו סימנתי**
30 **במ/1 מתאריך 15.1.26**. ציינתי שמטבע הדברים, איני יכול לפרט, אך אני מציע לכל ערכאה שיפוטית
31 שתידרש לנושא לבחון אותו בטרם החלטה, משום שכל קוראו תצילנה אוזניו, **כאשר בוחנים את**
32 **המסמך לאור הגרסאות של אליעזר פלדשטיין דלעיל**. במלוא הזהירות אציין (נמסר על-ידי
33 המבקשת 2, שהוצאה תעודת חיסיון ביחס למסמך זה בהקשר לתפ"ח ביחס לאליעזר פלדשטיין
34 והנאשם הנוסף ולא בהקשר למבקש 1), **כי האמור במסמך זה אינו עולה בקנה אחד עם אמרותיו**

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 26-01-33800, 26-01-57183 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

1 של אליעזר פלדשטיין, המבקשות להפיל את המבקש 1, ובפרט גרסתו כפי שהובאה בראיון עם
2 המשיב, ולפיכך האמור במסמך חיוני מאוד להגנת המבקש 1, ויתכן אף להגנת אליעזר פלדשטיין
3 והאחר שכנגדם הוגש כתב-אישום.

4
5 כלומר, הגרסה שהובאה בראיון של אליעזר פלדשטיין למשיב, שלפיה הוא הדליף את המסמך
6 הסודי לעיתון ה"בילד" בהוראתו של המבקש 1, ובהוראתו או לפחות על דעתו והסכמתו של ראש
7 הממשלה, אינה מתיישבת עם כלל הראיות, כפי שפירטתי בהחלטתי דלעיל (מ"י 18029-05-25)
8 ובוודאי שהיא עומדת בניגוד חזיתי לאמור במסמך - במ/1 מתאריך 15.1.26.

9
10 מצב דברים זה, הופך את החומר הגולמי שמצוי אצל המשיב לחומר ראיות רלוונטי וחיוני ביותר
11 לחקירות פליליות בעלות חשיבות של ממש.

12
13 ודוק, אין לדעת מתי בדיוק פגש המשיב את אליעזר פלדשטיין לשם הכנת הריאיון. המשיב מסר,
14 כי למיטב זכרונו הפגישות היו בחודשים אוגוסט – נובמבר 2025 (עמוד 4 שורה 2 והלאה). כלומר,
15 הדבר נעשה במועדים שונים ובפרוסות מידע רבות, כך שגם למועדי מסירת הדברים יש חשיבות
16 רבה לשם העברת הדברים במסרקות דקות תוך השוואתם לדברים שנמסרו בחקירות המשטרה
17 בכל שלב זמן נתון.

18
19 מעבר לכך, מטבעו של ריאיון טלוויזיוני שהוא מגיש לשולחנו של הצופה מוצר מוגמר, מלוטש,
20 מוקפד, מעובד, מצונזר, יתכן אף מעושה ומלאכותי, בעוד שאפשר שמלוא האמת והתמונה הכוללת
21 תמצאנה בכלל החומר הגולמי.

22
23 בחקירה משטרתית במסגרת משפט פלילי, אין בוחנים רק את המנה המוגשת לשולחנו של הסועד,
24 אלא שטורחים ובוררים, הן את מוצרי הגלם אשר שימשו להכנתה, מרימים את הפרגוד, נכנסים
25 אל מאחורי הקלעים אל תוך המטבח הראייתי, בודקים את אופן הכנת המנה ומשווים את טיבה
26 אל מול "מנות" קודמות שהוגשו לסועדים.

27
28 למרבה הצער, בהודעתו של אליעזר פלדשטיין מתאריך 11.1.2026 ניתן ללמוד, כי המבקשת 2, כלל
29 לא הציגה בפניו את אמרתו, כפי שמצאה ביטוי בראיון, ככל שהיא נוגעת לחקירת ה"בילד" (עמוד
30 4 שורה 8 והלאה). ואכן, נציג המבקשת אישר שכך הם פני הדברים:

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 26-01-33800, 26-01-57183 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

הערת בית המשפט:

לשאלת בית המשפט לפלדשטיין בחקירתו מיום 11/01/26, ובכלל, בעמ' 4 שורה 8 והלאה, הוצגו בפניו גרסאותיו שבראיון רק לגבי הפגישה הלילית ולא לפרשת הבילד.

נציג המבקשת 2:

אני מאשר.

על כן, מתחדד הצורך לקבל את כלל חומר הראיות הגולמי, ובפרט ככל שהוא נוגע לחקירת ה"בילד".

על כן אני קובע, כי קיים אינטרס אישי מובהק של מבקש 1, יחד עם אינטרס חקירתי קריטי ביותר של מבקשת 2 ובנוסף לאינטרס ציבורי ברור של הגעה לחקר האמת, להורות כי יש להעביר את כלל החומר הגולמי אשר עמד בבסיס הריאיון שנתן אליעזר פלדשטיין למשיב, כדי שחומר ראיות זה יעבור את המסננת החקירתית, יעובד ויבחן כדת וכדין בידי המבקשת 2, במיוחד נוכח העובדה כי על פני הדברים קיימת סתירה חזיתית בין הדברים שמסר בריאיון לאלו שנמסרו במשטרה ובמסמך דלעיל.

(3). חיסיון עיתונאי:

בראשית הדברים אדגיש, כי הצדדים לא ביקשו שאעיין בחומר הראיות הגולמי בטרם החלטה, כפי שהדבר נפסק במסגרת החלטת בית-המשפט העליון רע"פ 7835/16 **חברת החדשות נגד מדינת ישראל** – 21.11.16). אפנה בעניין זה לפרוטוקול הדיון בעמוד 4 שורות 27 – 30, עמוד 8 שורה 28):

לשאלת בית המשפט:

האם יש צורך שבית המשפט יצפה בכל החומר הגולמי בטרם החלטה עו"ד ברגמן משיבה שלא.

ואכן, מוסכם על הכל, לצורך הדיון, כי מדובר בחומר גולמי המתעד את אמרותיו של אליעזר פלדשטיין **בלבד** ואין דנים אנו בחומרים אחרים, חיצוניים, שנאספו מצדדים נוספים. כלומר, הריאיון מתעד את ה"נטו", ומבוקש לקבל את ה"ברוטו" של אותן אמרות ואמרות נוגעות אחרות, אך לא חומרים **חיצוניים** לאמרותיו.

אין חולק, כי המשיב, בהיותו עיתונאי, נהנה **מחיסיון יחסי** על מקורותיו ועל מידע שעלול לחשוף אותם, ובית-המשפט יורה על מסירת חומרי עבודה רק אם המידע רלוונטי, מהותי לעשיית צדק ואין דרך חלופית להשיגו.

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 26-01-33800, 26-01-57183 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

החיסיון העיתונאי הוא חיסיון יחסי, שנועד להגן על חופש העיתונות וזרימת המידע לציבור. מתוך הכרה בחשיבות הרבה שיש לעיתונות בכלל ולעיתונות חוקרת בפרט בחברה דמוקרטית (ב"ש 298/86 בן ציון ציטרין נגד בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין במחוז תל-אביב - 07.04.1987).

החיסיון חל לא רק במישרין על זהות המקור, אלא גם על מידע, מסמכים וחומרי עבודה, שגילויים עלול להוביל לחשיפת זהות המקור (עניין מקור ראשון).

בית-המשפט העליון קבע, כי התנאי למסירת החומרים מכוח סעיף 43 הינו שהחפץ נחוץ לחקירה וכי אין דרך חלופית שפגיעתה פחותה (עניין מקור ראשון).

בעניין מקור ראשון נקבע:

"סבורני כי בנסיבות אלה חל החיסיון העיתונאי על התמונות, ככל שיכול הוא להביא לחשיפת מקור"

במקרה העומד לדיון בפניי, ה"מקור" שעליו מבקש החיסיון להגן – אליעזר פלדשטיין - הוצג לעיני, כל, בידיעתו והסכמתו ולבקשתו, בראש חוצות ישראל במסגרת הריאיון העיתונאי.

אני מקבל את קביעותיו של כב' הנשיא בני שגיא המנוח במסגרת ע"ח (ת"א) 47724-01-16 מדינת ישראל נגד חברת החדשות הישראלית – (12.9.2016) (בית-המשפט העליון במסגרת הרע"פ דלעיל לא ביטל את קביעותיו של הנשיא שגיא, אלא הורה על השבת התיק לשם עיון בכל החומר הגולמי):

"לצורך שרטוט קווים לדמותו של המקור העיתונאי, סבורני כי ניתן להיעזר בשני מבחני משנה אשר בהתקיימם, יזכה המקור העיתונאי להגנה על שמו, להגנה על מידע שיוביל לזיהויו, ולבחינת האפשרות להטלת חסיון על מידע אחר שמסר, אף אם אין בו פוטנציאל להוביל לזיהויו. המבחן הראשון – מבחן נסיבות המקרה: במסגרת מבחן זה יש לבחון, בין היתר, את נסיבות מסירת המידע לעיתונאי, עיתוי מסירת המידע, האופן בו נחשף המקור למידע שמסר, מידת הסיכון שתהא כרוכה בחשיפת שמו של המקור, וכן ציפייתו שלא להיחשף. המבחן השני – מבחן טיב המידע: במסגרת מבחן זה יש לבחון את סוג המידע הנמסר, חשיבותו ומידת האינטרס הציבורי הגלום בחשיפתו לציבור הרחב. בהתבסס על מבחני המשנה האמורים, נראה כי ניתן לתת סימנים במקור העיתונאי ואעשה כן באמצעות מספר דוגמאות: כך לדוגמא ניתן יהיה לראות כמקור עיתונאי אדם היוצר קשר בחשאי עם עיתונאי, ומגלה על אוזנו כי בחברה פלונית מתבצעת הפליה על רקע מגדרי; כך גם

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 57183-01-26, 33800-01-26 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

במקרה בו אדם מוסר לעיתונאי מידע על עובד ציבור הנוטל שוחד ; וכך גם במקרה בו אדם החושף בפני עיתונאי אי סדרים כספיים בגזברות של רשות מקומית. בכל הדוגמאות האמורות נראה כי הקשר, בוודאי הראשוני, שנוצר בין מוסר המידע לעיתונאי, הוא קשר חשאי תוך שמוסר המידע אינו מעוניין כי שמו ייחשף ורצונו מסתכם בהנעת תהליך ביקורת עיתונאי, ומדובר במידע אשר מבחינת האינטרס הציבורי, יש לעודד מסירתו. כאשר מדובר במוסרי מידע מהסוג האמור, העומדים בתנאי "מבחן נסיבות המקרה" ו"מבחן טיב המידע", יש מקום להגדירם כמקורות, וקיימת הצדקה לאותה חומת הגנה משמעותית אשר הוקמה סביבם על-ידי בית המשפט העליון בעניין ציטרין ובעניין מקור ראשון. ללא חומה זו, קיימת סבירות גבוהה כי אותם אזרחים ימנעו מלהזין את כלי התקשורת במידע חשוב, ובכך תיפגע הביקורת החיונית של אמצעי התקשורת על רשויות המדינה. למעשה, אותה חומה בדמות החיסיון על מקור המידע ועל מידע אשר יש בו כדי להוביל לחשיפת אותו מקור, הוקמה על יסוד רציונל מרכזי זה, והרציונאליים הנלווים שפורטו בהרחבה בטיעוני המשיבה וידידי בית המשפט. עם זאת, קיים קושי בהגדרת כל אדם המוסר אינפורמציה לעיתונאי, ככזה החוסה תחת הגדרת – מקור עיתונאי, שכן לעיתים רבות, מסירת מידע לעיתונאי נעשית בנסיבות אחרות, שלא ניתן לראות בהן כעומדות בשני מבחני המשנה שפורטו לעיל. כך לדוגמא, אני מתקשה לראות בכדורגל המתראיין בתום משחק כדורגל לעיתונאי בערוץ הספורט, ומתאר כיצד כבש את שער הניצחון, כמקור עיתונאי, אשר דבריו חוסים תחת החיסיון ; וכך לדוגמא, אין לראות כמקור עיתונאי אדם המתראיין במשאל רחוב על עומס התנועה בתל-אביב, בתקופת הקמתה של הרכבת הקלה. **לאנשים שתוארו לעיל, אין ציפייה לפרטיות, ואין ציפייה להגנה על זהותם או על דבריהם, נהפוך הוא - הם מעוניינים בפרסום, מעוניינים בחשיפה ומעוניינים כי דבריהם ישודרו.** גם התכנים הנמסרים על ידם, לעיתים רבות, הם תכנים שאינם בהכרח מהותיים, או תכנים אשר הציבור ממילא חשוף אליהם ממקורות מידע אחרים...**הנחת המוצא של הנאשמת הייתה, וזו לא הופרכה בשום שלב, כי מרגע הדלקת המצלמה, דבריה יוקלטו וישודרו לקהל הרחב, ולכן, באותו טווח זמנים בו פעלה המצלמה, יש להגדירה כמרואינת ולא כמקור עיתונאי".**

כך הם פני הדברים גם במקרנו ביחס לריאיון שהעניק אליעזר פלדשטיין למשיב.

וידוגש : במעמד הדיון ביקשתי כי המשיב ימסור פרטים שאותם ביקש אליעזר פלדשטיין שלא יפורסמו, ואלו לא נמסרו, ועל כן אין לומר כי אינטרס מוגן כזה או אחר של אליעזר פלדשטיין או כזה הנובע מכללי האתיקה שבין עיתונאי -המשיב למרואיין נפגעים :

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 57183-01-26, 33800-01-26 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

הערת בית המשפט:

אני מבקש שירשמו לי בראשי פרקים איזה דברים התבקשו על-ידי פלדשטיין שלא יפרסמו.

עו"ד ברגמן:

אני מבקשת שבית המשפט לא ינתח את זה ברמה כזו.

1

2

3 ודוק, ברור לכל, כי אם אליעזר פלדשטיין מסר למשיב פרטים שונים שאינם רלוונטיים לאמרותיו,
4 כגון עניינים הנוגעים לצנעת הפרט, תשכיל המבקשת 2, שלא לצרפם לחומר הראיות הרלוונטי
5 הקיים.

6

7 על כן, אני סבור, כי החיסיון העיתונאי כלל אינו חל על הקשר עם המקור וזהותו, ויתרת החיסיון
8 נדחית מפני החשיבות שבקיומן של שתי החקירות תוך התבססות גם על החומר הגולמי שאסף
9 המשיב.

10

11 (4). אפקט מצנן:

12

13 **איני סבור, כי במקרה זה, ההחלטה למסור את החומרים תוביל לאפקט מצנן.**

14

15 מדובר במקרה ייחודי ביותר שבו התראיין נאשם וחשוד בפלילים – אליעזר פלדשטיין – המיוצג
16 בידי עורך-דין, שסביר להניח כי יעץ לו בטרם התראיין, בפנים גלויות לעיני כל, כשהוא צופה את
17 האפשרות שייעשה שימוש בדברים שמסר בריאיון, וצפויות דומה קיימת – או אמורה להיות קיימת
18 – גם אצל המשיב.

19

20 אין מדובר במקרה שבו מתראינת נפגעת תקיפה מינית או נפגע אחר, בפנים חסויות, בעילום שם,
21 מתוך חשש שאם זהותה תיחשף אזי יבולע לה, אלא שהמקרה העומד בפניי הפוך לחלוטין.

22

23 לא זו אף זאת: במעמד הדיון הוצג בפניי קדימון ששודר על-ידי המשיב לקראת שידור הריאיון ושם
24 מתרה המשיב באליעזר פלדשטיין, כי **דבריו עלולים לפתוח בחקירה חדשה** ואליעזר פלדשטיין
25 מאשר זאת. כלומר, אליעזר פלדשטיין **הוזהר** שכך עתיד להיות ומה ילין עתה, שתוכן האזהרה
26 נתמלא - נפתחה חקירה ועתה מבקשים את אמרותיו במסגרת אותה חקירה.

27

28 אדרבא, אם החלטתי תוביל לאפקט מצנן של מסירת גרסאות בלתי מדויקות בידי חשודים או
29 נאשמים, שאינן מתיישבות עם חומרים אחרים – תבוא על כך ברכה.

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 57183-01-26, 33800-01-26 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

1
2 במערך האיזונים המדובר, איני סבור שחופש העיתונות על התכליות המבססות אותן גובר על חקר
3 האמת, האינטרס הציבורי וזכויותיהם של המבקש 1 ושל חשודים נוספים לעשיית צדק ואמת
4 בעניינם.

5
6 (5). זכויות קניין וזכויות יוצרים:

7
8 אין חולק כי למשיב זכויות לקניין וזכויות יוצרים בחומר המדובר, ואלו זכויות חוקתיות מוגנות
9 שאין להקל בהן ראש.

10
11 ואולם, אין משמעות ההחלטה לפי סעיף 43, כי נשללת בעלותו ונשללת זכות היוצרים שלו.
12 המשמעות היחידה הינה שהיא מאפשרת למשטרת ישראל לעשות שימוש בחומרים המדוברים
13 לצורך חקירה פלילית ולמטרה זו בלבד.

14

15

בית משפט השלום בראשון לציון

צ"א 26-01-33800, 26-01-57183 יונתן אוריך ומשטרת ישראל נ' עמרי אסנהיים

1. תוצאה:

אני סבור, כי במקרה זה, באיזון שבין חופש העיתונות לבין חקר האמת במסגרת החקירות הפליליות, נוכח האינטרס האישי המובהק של המבקש 1, וזה החשוד מאוד, החקירתי של המבקשת 2, והציבורי הגבוה הקיים, ומתוך הסתירות המהותיות שבין הדברים שנמסרו בריאיון לאלו שבחקירות ובמסמך החסוי, ומתוך הקביעה שבמקרה זה החומרים לא עלולים לחשוף מקור עיתונאי, ומשום שהחומרים עלולים להיות קריטיים לגורלה של החקירה ולגורלם של חשודים ונאשמים, משום שהוא יורד לשורש העניין המהותי, ולא ניתן להשיגו בדרך אחרת, הרי שהחיסיון העיתונאי ויתרת טיעוניו נדחים מפני המבקשים.

לאור האמור לעיל, אני מורה כי המשיב יעביר לידי המבקשת 2 את כל החומר הגולמי אשר מצוי בידיו, ואשר היווה בסיס לקיומו של הריאיון אשר שודר בשלושה פרקים בתאגיד השידור "כאן 11" כל זאת עד ליום 27.1.26 בשעה 16:00.

אציין לעניין זכות הערר:

נוכח לשונו הברורה של סעיף 38א לפקודה, שלפיו: "שוטר מוסמך, אדם שהחפץ נלקח ממנו או תובע זכות בחפץ רשאים לערור על החלטת בית המשפט לפי פרק זה..." ובעוד שסעיף 43 אינו ממוקם ב"פרק זה", איני מעניק זכות ערר, אלא כמובן אם בית-המשפט של ערר יסבור אחרת. וראו בעניין זה גם היגיון הדברים שנקבעו בדנ"פ 1062/21 יונתן אוריך נגד מדינת ישראל (11.1.2022) שאמנם דן בסעיף אחר אך קבע: "עוד צוין כי הבסיס הנורמטיבי לקיומה של זכות ערר או ערעור על החלטה לפי סעיף 43 לפקודה הוא לכל הפחות מוטל בספק (לדיון ראו: בש"פ 2529/15 Mazar נגד היחידה לעזרה משפטית, פסקה 12 [פורסם בנבו] (6.5.2015)...".

ניתנה היום, ז' שבט תשפ"ו, 25 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

מנחם מזרחי, שופט, נשיא